

Spørgsmål nr. 9:

»Indebærer lovforslagets § 3, stk. 2, at det her nævnte udvalg skal analysere hospitalslaboranternes lønudvikling i relation til andre personalegrupper både inden for den offentlige sektor (f.eks. folkeskolelærere, politibetjente og miljøteknikere) og i den private sektor (f.eks. teknikergupper med samme uddannelsesniveau, laboratoriteknikere, miljøteknikere og akademiingeniører)?«

Svar:

Udvalget har ikke fået noget pålæg om, hvor bredt eller hvor snævert man skal tilrettelægge analyseopgaven. Som angivet i svaret på spørgsmål 5 står udvalget m.h.t., hvilke elementer og spørgsmål man finder det hensigtsmæssigt og relevant at inddrage i udvalgsarbejdet.

Spørgsmål nr. 17:

»Ministeren bedes redegøre for forholdene mellem § 3 og § 4, herunder uddybe bemærkningerne til § 4, hvoraf det fremgår, at aftaler og afgørelser ikke skal godkendes i Kommunernes Lønningsnævn eller Nævnet for Hovedstadens Sygehusfællesskab.«

Svar:

Loven lægger op til en todelt procedure. Først skal et udvalg analysere situationen på henholdsvis sygeplejerske- og hospitalslaboratorierne, herunder komme med forslag, der medfører merudgifter inden for de i § 3, stk. 5 og 6, angivne rammer, eller som kan finansieres på den i stk. 7 angivne måde.

Derefter optager overenskomstparterne forhandlinger på det grundlag, som udvalget har tilvejebragt, om eventuelle ændringer i løn- og ansættelsesvilkår.

Der er altså tale om, at analysearbejdet og de forslag, som udvalget finder det hensigtsmæssigt at fremkomme med, danner grundlag for egentlige overenskomstforhandlinger. Kun hvis overenskomstparterne ikke kan nå til enighed, er det tanken, at formanden for udvalgene som opmand skal træffe en afgørelse.

I betragtning af denne meget grundige procedure, som sikrer, at ændringer i løn- og overenskomstvilkårene hviler på et omhyggeligt forberedt grundlag, og med den ekstra sikkerhed, som opmandens afgørelsesmulighed

giver, ville det være overflødig, hvis sådanne ændringer skulle godkendes efter de normalt gældende procedurer i henholdsvis Kommunernes Lønningsnævn eller Nævnet for Hovedstadens Sygehusfællesskab.

Spørgsmål nr. 21:

»Hvilken indflydelse vil det få for restreguleringen for andre personalegrupper, hvis sygeplejerskerne opnår en højere løn finansieret gennem effektiviseringer m.v.?«

Svar:

Opgørelsen af den ekstraordinære regulering i den nuværende reguleringsordning påvirkes ikke af, at sygeplejersker eventuelt opnår en højere løn finansieret gennem effektiviseringer m.v.

Spørgsmål nr. 22:

»Hvad er baggrunden for, at de to udvalg ikke har samme kommissorium? Vil ministeren overveje at lade de under stk. 1, nr. 1-3 og nr. 5, indgå i kommissoriet for udvalget nedsat i henhold til stk. 2?«

Svar:

Det lå på forhånd klart, at der på sygeplejerskeområdet var en lang række spørgsmål, som det kunne være hensigtsmæssigt at få drøftet i et analyseudvalg. Derfor er kommissoriet for § 3, stk. 1-udvalget relativt detaljeret.

På hospitalslaboratorierne ligger det ikke på samme måde på forhånd klart, at der er behov for et lige så omfattende analysearbejde. Derfor er kommissoriet for § 3, stk. 2-udvalget mindre detaljeret.

Der er imidlertid intet i vejen for, at udvalget af egen drift optager sådanne yderligere spørgsmål til drøftelse, som man finder hensigtsmæssige og relevante i den givne sammenhæng. På den baggrund er der ikke behov for en uddybning af kommissoriet.

Spørgsmål nr. 24:

»Hvorledes vil ministeren sikre, at sundhedsplejerskerne ikke kommer i klemme under udvalgsarbejdet?«

Svar:

Sundhedsplejerskerne er omfattet af lovfor-